

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/295/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815205712
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7815205712.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu: P. T., nar. XX.X.XXXX, zastúpeného zákonnou zástupkyňou O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/XXX, E. zastúpenej advokátom JUDr. Radoslavom Sotákom, so sídlom Nám. Slobody 3, Michalovce proti žalovanému G. T. W., C. K. XX-28, T., E., B.. XX-XX-XXXXXX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou MST PARTNERS, s.r.o., so sídlom Laurinská 3, Bratislava, IČO: 36 861 545, o náhradu škody a odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 28.3.2019 č.k. 5C/144/2015-312 v spojení s opravným uznesením zo dňa 8.10.2019 č.k. 5C/144/2015-378

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby a trovách konania.

O d m i e t a odvolanie proti výroku rozsudku o zamietnutí návrhu na pripustenie ďalšieho účastníka do konania.

Nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví zamietol žalobu (I. výrok), zamietol návrh na pripustenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného (II. výrok) a nepriznal nárok na náhradu trov konania štátu (III. výrok) a stranám sporu (IV. výrok). Rozhodol tak o žalobe zo dňa 18.5.2015 v spojení s jej zmenou zo dňa 6.2.2018 pripustenou uznesením súdu, ktorou žalobca žiadal titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a jeho mimoriadneho zvýšenia zaplataenie 22.042,50 eur s úrokmi z omeškania 5,05% z dlžnej sumy ročne od 26.11.2014 až do zaplataenia.

2. Žalobca v konaní uplatnil nárok na náhradu škody za ujmu na zdraví vzniknutú pri dopravnej nehode dňa 20.8.2012 v príčinnej súvislosti so zavineným porušením povinnosti vodiča motorového vozidla zn. E. T., EČV: A. S. Q., ktorý bol za uvedený skutok uznaný vinným v trestnom konaní Okresného súdu Rožňava sp.zn. 3T/105/2013. Vykonávateľom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla EČV: A. vedeného S.. Q. bola spoločnosť G. T. W., E., konajúca na území Slovenska prostredníctvom organizačnej zložky Genertel poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom v Bratislave, IČO: 36 869 511, vo vzťahu ku ktorému subjektu žalobca uplatnil svoj nárok. V priebehu konania ku dňu 24.6.2016 došlo k výmazu tejto organizačnej zložky zahraničnej právnickej osoby z Obchodného registra, súd preto ďalej pokračoval v konaní ako so žalovaným len so zahraničnou právnickou osobou G. T.Ó. W., T., E., IČO (Cg.) 01-10-045704.

3. Žalovaný v konaní uplatnil ako procesnú obranu námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v spore. Uviedol, že pred podaním žaloby s účinnosťou ku 31.12.2014, bol prevedený poisťný kmeň Genertel poisťovňa a.s. ako organizačnej zložky poisťovne z iného členského štátu G. T. W., súčasťou ktorého boli tiež nároky z poisťnej zmluvy vzťahujúcej sa k motorovému vozidlu, ktorým bola žalobcovi spôsobená škoda, na spoločnosť Generali Poisťovňa a.s., Bratislava, IČO: 35 709 332, ktorá vstúpila do všetkých práv a povinností pôvodného poisťovateľa.

4. Súd prvej inštancie po právnom posúdení veci podľa § 61, § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) a § 18 Občianskeho zákonníka (OZ) o právnej a procesnej subjektivite právnických osôb a podmienkach konania, zamietol žalobu pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie založil na skutkových zisteniach vyplývajúcich zo zmluvy o prevode poisťného kmeňa zo dňa 23.12.2014 uzavretej medzi prevodcom G. T. W., T., Maďarská republika a nadobúdateľom Generali Poisťovňa a.s., Bratislava, z ktorej vyplynulo, že prevodca previedol na nadobúdateľa poisťný kmeň tvorený všetkými poisťnými zmluvami uzavretými prostredníctvom slovenskej organizačnej pobočky, spolu so všetkými s tým súvisiacimi právami a povinnosťami a odo dňa účinnosti prevodu sa nadobúdateľ stal zmluvnou stranou a poisťovateľom v poisťných zmluvách, ktorý tento poisťný kmeň tvorili a vstúpil do právneho postavenia poisťovateľa. Uvedenú skutočnosť mal potvrdenú tiež oznámením orgánom dohľadu a dozoru nad poisťovníctvom Národnou bankou Slovenska (NBS), ktorá uviedla, že na základe zmluvy o predaji časti podniku a zmluvy o prevode poisťného kmeňa s účinnosťou od 31.12.2014 časť podniku maďarskej poisťovne G. T. W., ktorý tvoril slovenskú pobočku s obchodným menom Genertel poisťovňa a.s. pobočka z iného členského štátu, bola prevzatá spoločnosťou Generali Poisťovňa a.s. so všetkými právami a povinnosťami aj vo vzťahu k tretím osobám. NBS ďalej oznámila, že spoločnosť Generali Poisťovňa a.s. zriadila v rámci svojej organizačnej štruktúry samostatnú organizačnú zložku s názvom Generali Poisťovňa a.s., Odštepny závod Genertel, na ktorú delimitovala zamestnancov a poisťný kmeň prevzatej časti podniku. Súd mal preukázané, že došlo k výmazu organizačnej zložky podniku maďarského poisťovateľa z Obchodného registra, a na území SR už nepodniká subjekt pôvodne označený ako žalovaný, pretože jeho práva boli prevedené na spoločnosť Generali Poisťovňa, a.s. s účinnosťou od 31.12.2014. Z uvedených dôvodov žalobu zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného uvádzajúc, že spôsobilosť byť účastníkom konania ako procesnú podmienku nemožno zamieňať s vecnou legitímáciou strany sporu vyplývajúcou z hmotného práva, keď o nedostatok pasívnej vecnej legitímácii ide v prípade, ak ten, o kom navrhovateľ tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnych povinností, v skutočnosti nie je takýmto nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Návrh žalobcu zo dňa 13.2.2019 na prístupenie Generali Poisťovňa, a.s. do konania na strane žalovaného zamietol s odôvodnením, že žalobca žiadal oboch žalovaných zaviazat' na plnenie spoločne a nerozdielne, čo vzhľadom na zamietnutie žaloby voči jednému z nich, by nebolo možné. Výrok o trovách konania odôvodnil § 257 CSP, keď za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval maloletosť žalobcu, a ním preukázateľne utrpенý úraz pri dopravnej nehode, preto by nezodpovedalo zásadám etiky a morálky, aby znášal trovy konania. Tieto svoje úvahy vzťahoval tiež na rozhodnutie o výroku o trovách konania štátu.

5. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obe strany sporu. Žalobca napadol odvolaním výrok o zamietnutí žaloby, výrok o zamietnutí návrhu na pripustenie ďalšieho účastníka konania a súvisiaci výrok o trovách konania. Žalovaný sa odvolal voči výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi sporovými stranami.

6. Žalobca odvolacie dôvody vymedzil podľa § 365 ods. 1 písm. f/, g/, h/ CSP, teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (g) a rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h). Navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na nové rozhodnutie. Poukázal na to, že v čase začatia konania bol žalovaný označený správne, keď ako zahraničná právnická osoba podnikal prostredníctvom svojej organizačnej zložky, ktorú subjektivitu nestratil ani po výmaze organizačnej zložky z obchodného registra. Žalovaný spíňal vymedzenie poisťovateľa v zmysle § 2 písm. d/ zákona č. 381/2001 Z.z. o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, v zmysle ktorého ustanovenia poisťovateľom je poisťovňa, poisťovňa z iného členského štátu alebo zahraničná poisťovňa oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky. Zánikom oprávnenia žalovaného podnikat' na území Slovenskej republiky nedochádza k zániku právomoci a príslušnosti slovenských súdov. Rozhodnutie súdu o nedostatku pasívnej vecnej

legitimácie považoval za nedostatočné z dôvodu, že aj keď došlo k prevodu poistného kmeňa, stalo sa tak na základe zmluvy o predaji časti podniku, keď žalovaný G. T. W., E., pôvodne konajúci na území Slovenska prostredníctvom organizačnej zložky G. H. I..J., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom v Bratislave, IČO: 36 869 511, previedol všetky svoje záväzky týkajúce sa podniku-organizačnej zložky na kupujúceho Generali Poisťovňa a.s., preto je u žalovaného daná zodpovednosť za plnenie titulom ručenia podľa § 477 ods. 3 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia sa na prechod záväzku pri zmluve o predaji podniku nevyžaduje súhlas veriteľa, no predávajúci ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim. V čase podania žaloby nebola zverejnená žiadna zmluva o predaji podniku, žalobca nebol informovaný o prechode záväzku, a z toho dôvodu považoval za nesprávne aj rozhodnutie súdu, ktorý nepripustil vstup Generali Poisťovňa a.s., Bratislava ako ďalšieho účastníka do konania.

7. Žalovaný napádal výrok rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania medzi stranami sporu dôvodiac nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Zopakoval svoju procesnú obranu, že od účinnosti zmluvy o prevode poistného kmeňa 31.12.2014, spoločnosť Generali Poisťovňa a.s. vstúpila do právneho postavenia žalovaného ako poistiteľa v poistných zmluvách, ktoré tvorili poistný kmeň organizačnej zložky žalovaného, a prebrala v plnej miere zodpovednosť za všetky záväzky, náklady, požiadavky, pokuty, sankcie a výdavky, ktoré vznikli, či mohli vzniknúť. Žalobca podal žalobu už po účinnosti prevodu dňa 18.5.2015, a nesie procesnú zodpovednosť za správne vymedzenie sporových strán. V súlade so zásadou procesnej úspešnosti v spore, je povinný znášať trovy konania. Žalobca bol od začiatku konania právne zastúpený, právny zástupca vykonával v konaní úkony aj potom, čo vyšlo najavo, že na strane žalovaného nie je daná pasívna vecná legitimácia, z ktorých dôvodov sa žalobcovi javilo rozhodnutie súdu o nepriznaní trov ako nespravodlivé. Žiadal, aby odvolací súd zmenil v napadnutom rozsahu výrok rozsudku a priznal mu náhradu trov voči žalobcovi.

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu súhlasil s jeho stanoviskom, že žalovaný ako zahraničná právnická osoba má spôsobilosť byť stranou sporu, no zotrval na svojej obrane, že nedisponuje pasívnou vecnou legitimáciou. Zdôraznil, že zmluvou o prevode poistného kmeňa zo dňa 23.12.2014 s účinnosťou ku 31.12.2014 došlo k prevodu poistného kmeňa organizačnej zložky žalovaného na spoločnosť Generali Poisťovňa a.s., ktorá sa tak stala pasívne vecne legitimovaným subjektom. Nedostatok pasívnej vecnej legitimácie žalovaného sa nedá žiadnym spôsobom zhojiť a musí viesť k zamietnutiu žaloby. Zastával názor, že žalobca nesprávne odvodzuje pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného od ručenia podľa § 477 ods. 3 Obchodného zákonníka, nakoľko prevod poistného kmeňa a z neho vyplývajúce práva a povinnosti sú upravené osobitnou právnou úpravou lex specialis a to zákonom č. 8/2008 Z.z. o poisťovníctve (zákon č. 8/2008 Z.z.). Ustanovenia Obchodného zákonníka sa preto neuplatňujú. Informačné povinnosti spojené s prevodom poistného kmeňa mala poisťovňa iba vo vzťahu k osobám, ktoré mali uzavreté poistné zmluvy s poisťovateľom. Touto osobou bol vinník dopravnej nehody, nie však poškodený. Táto povinnosť nezaťažovala poisťovňu Generali poisťovňa, a.s. ani žalovaného. Skutočnosti týkajúce sa zmeny pasívnej vecnej legitimácie boli zrejme z listinného výpisu z Obchodného registra, nie z výpisu z internetovej stránky použitého žalobcom, keďže tento je len informatívny, a nie použiteľný na úradné účely. Žalovaný navrhoval preto odvolaniu nevyhovieť.

9. V súlade s § 382 CSP boli strany sporu vyzvané k možnému použitiu ustanovenia § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon č. 381/2001 Z.z.) a ustanovení zmluvy o predaji podniku a ručení § 476 a § 306 Obchodného zákonníka, ktoré neboli aplikované súdom prvej inštancie.

10. Žalobca vychádzal z stanoviska, že zmluva o predaji časti podniku medzi žalovaným a spoločnosťou Generali poisťovňa, a.s., sa spravuje výlučne ustanoveniami Obchodného zákonníka, zdôrazňujúc, že ani samotná zmluva o prevode poistného kmeňa neobsahuje odkaz na to, aby ňou vymedzené práva a povinnosti sa mali spravovať ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Vyjadril názor, že zo zmluvy nevyplýva, aká časť podniku bola prevedená a teda, či predmetom prevodu bola aj pohľadávka žalobcu voči žalovanému. K použitiu § 306 Obchodného zákonníka zdôraznil, že predávajúci, ani kupujúci si nespĺnili bez zbytočného odkladu povinnosť oznámiť svojim veriteľom prevzatie záväzku a prechod pohľadávok, z čoho vyvodil, že nemienili splniť svoje záväzky, za ktorých okolností nebola potrebná ani výzva pre dlžníka.

11. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že nespochybňuje aplikáciu § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., keď žalobca síce priamo žaloval poisťovateľa, avšak nesprávneho. Za nezodpovedajúce právnym pomerom strán sporu považoval aplikáciu ustanovení Obchodného zákonníka zo zmluvy o predaji podniku odkazujúc na zákon č. 8/2008 Z.z. o poisťovníctve, ktorý upravuje prevod záväzkov a pohľadávok týkajúcich sa poisťných zmlúv, a má povahu *lex specialis*. Na právne vzťahy z poistenia sa aplikujú ustanovenia zákona o poisťovníctve a ustanovenia Občianskeho zákonníka, preto na právne pomery strán sa neaplikujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Aj pre prípad, ak by prichádzalo do úvahy použitie § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka o zodpovednosti žalovaného titulom ručenia, neboli splnené podmienky pre aplikáciu uvedeného ustanovenia, ktoré predpokladajú výzvu na plnenie dlžníkovi. Dlžník, spoločnosť Generali poisťovňa, a.s., nebola vyzvaná na plnenie, v dôsledku čoho nebol žalobca oprávnený na uplatnenie nároku v konaní ani titulom ručenia. Žalobca podal žalobu až dňa 18.5.2015, nesie procesnú zodpovednosť za označenie strán v žalobe, preto zodpovedá za nesprávne označenie vecne nelegitimovaných subjektov. O prevode poisťného kmeňa s účinnosťou ku dňu 31.12.2014 sa mohol žalobca dozvedieť z listinného výpisu z obchodného registra.

12. Skôr, než odvolací súd pristúpil k vecnému prejednaniu odvolania, zaoberal sa prípustnosťou podaného opravného prostriedku zo strany žalobcu. Preskúmaným rozsudkom súd prvej inštancie rozhodoval tak vo veci samej tj o právnych pomeroch strán sporu ako aj o procesných právach strán a procesnom postupe súdu (trovy konania, neprípustenie subjektu do konania), o ktorých sa rozhoduje formou uznesenia. Odvolanie žalobcu sa vzťahovalo aj k výroku, ktorým súd zamietol návrh na pripustenie Generali a.s. ako ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného. Uvedené rozhodnutie podľa § 79 CSP má charakter procesného rozhodnutia a túto procesnú povahu nestráca ani v prípade, ak je súčasťou výroku meritórneho rozsudku. Proti tejto forme súdneho rozhodnutia v zásade odvolanie prípustné nie je (§ 355 ods. 2 CSP). Proti uzneseniu je odvolanie prípustné len v prípadoch taxatívne uvedených v § 357 CSP. Rozhodnutie súdu o návrhu na pripustenie ďalšieho subjektu nespadá medzi uznesenia, voči ktorým zákon pripúšťa odvolanie. Odvolací súd nezistil ani naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 2 CSP, keď právoplatné uznesenie súdu, ktorým došlo k zamietnutiu návrhu žalobcu na vstup Generali a.s. na strane žalovaného, nemá žiaden vplyv na rozhodnutie vo veci samej vo vzťahu k doterajšiemu žalovanému. Nárok voči G. T. W., predstavuje samostatnú žalobu, na rozhodnutie o ktorej nemá vplyv účasť Generali a.s. v konaní, a nedochádza ani k inej ujme žalobcu. Pokiaľ sa žalobca domnieval, že jeho nárok je opodstatnený, prebiehajúce konanie mu nebránilo v podaní samostatnej žaloby. Rozhodnutie o neprípustení ďalšieho subjektu do konania nemá tak ani povahu závislého výroku podľa § 367, § 379 CSP, preto nie je odvolaním vo veci samej dotknutý. Vzhľadom na skutočnosť, že v tejto časti výroku podal žalobca odvolanie proti uzneseniu, proti ktorému zákon odvolanie neprípúšťa, a nebola zistená ani vada uznesenia majúca vplyv na vec samú, odvolací súd odvolanie proti zamietnutiu návrhu na neprípustenie ďalšieho účastníka do konania odmietol ako neprípustné podľa § 386 písm. c/ CSP.

13. V ostatnom rozsahu Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu a žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods.1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu a žalovaného nie je dôvodné. Rozsudok je vecne správny, z ktorých dôvodov ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19. 11. 2020 o 9.55 hod. v pojednávacej miestnosti č. 202/II.posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods.1, 3 CSP.

15. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosť, ktoré z dôkazov nevyplývali alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosť, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočností, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor.

Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192,193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

16. Odvolací súd nezistil naplnenie tohto odvolacieho dôvodu a vychádzajúc z obsahu odvolania žalobcu, nemožno z neho ani vyvodiť, v čom mala spočívať nesprávnosť skutkových zistení súdu prvej inštancie. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli alebo v konaní nevyšli najavo. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy hodnotil podľa § 191 ods. 1,2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, a v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. g/ CSP je v súdnej praxi daný vtedy, ak strana sporu oprávnené uplatní nové dôkazné prostriedky v súlade s § 366 CSP, a z týchto skutočností vyplynie skutkový stav, ktorý je v rozpore so zisteným skutkovým stavom tvoriacim základ napadnutého rozhodnutia, t.j. je zrejmé, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav, ktorý ako základ rozhodnutia neobstojí.

18. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

19. Z uvedeného je zrejmé, že zákon pripúšťa skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní, v ktorom sa napáda rozhodnutie vynesené v prvoinštančnom konaní, iba v obmedzenom rozsahu. Strana sporu zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohla uplatniť, ale neurobila tak v základnom konaní pred súdom prvej inštancie. Tieto dôkazy a skutočnosti nemôže vziať do úvahy ani odvolací súd. V zmysle citovaných ustanovení právo tzv. novôt v odvolacom konaní je nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len v prípadoch uvedených v § 366 CSP.

20. V danom prípade odvolateľ neuviedol v odvolaní žiadne nové prípustné a akceptovateľné dôkazy, t.j. neuplatnil nové dôkazné prostriedky v súlade s § 366 CSP, z ktorých by vyplynul skutkový stav, ktorý by bol v rozpore so zisteným skutkovým stavom tvoriacim základ napadnutého rozhodnutia, t.j. nepreukázal, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav, ktorý ako základ rozhodnutia neobstojí.

21. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

22. Aj keď súd prvej inštancie aplikoval nenáležitú právnu úpravu, toto jeho pochybenie nemalo vplyv na správnosť jeho rozhodnutia o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, pretože tento nemá postavenie poisťovateľa subjektu zodpovedného za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

23. Predmetom konania je nárok žalobcu vyplývajúci zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, ktoré nároky z poistného vzťahu sú bližšie upravené zákonom č. 381/2001 Z.z. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému.

Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Nebolo sporné, že poisťovateľom subjektu zodpovedného za ujmu na zdraví vzniknutú žalobcovi pri dopravnej nehode bola v čase škodovej udalosti 20.08.2012 spoločnosť G. T. W.. E. podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky Genertel poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 36869511 (§ 21 Obchodného zákonníka, § 8 zákona č. 8/2008 Z.z. o poisťovníctve). Je tiež nesporné, že zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 23.12.2014 v spojení so zmluvou o prevode poisťného kmeňa z rovnakého dňa, došlo k prevodu všetkých práv a povinností týkajúcich sa organizačnej zložky Genertel poisťovňa, a.s. pobočka poisťovňa z iného členského štátu, IČO: 36869511 na nový subjekt, ktorým je Generali poisťovňa, a.s. Bratislava IČO 36 681512. Preberajúca poisťovňa Generali poisťovňa, a.s. vstúpila do všetkých práv a záväzkov odovzdávajúcej pobočky zahraničnej poisťovne, ktoré boli predmetom prevodu poisťného kmeňa dňom dohodnutým v zmluve o prevode poisťného kmeňa 31.12.2014, ktorý prevod bol odobrený orgánom dohľadu Národnou bankou Slovenska SR (§ 80 ods. 4 zák. č. 8/2008 Z.z.). Predmetom prevodu boli všetky poisťné zmluvy uzavreté prostredníctvom slovenskej organizačnej zložky žalovaného Súčasne s prevodom poisťného kmeňa došlo k prevodu finančných prostriedkov z odovzdávajúcej pobočky zahraničnej poisťovne do preberajúcej poisťovne, a to vo výške technických rezerv zodpovedajúcich prevádzkanému poisťnému kmeňu (§ 80 ods. 3 zák. č. 8/2008; bod 1, 2, 4, 5 Zmluvy o prevode poisťného kmeňa).

24. Podľa § 477 Obchodného zákonníka na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje. Prechod pohľadávok sa inak spravuje ustanoveniami o postúpení pohľadávok. Na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim. Kupujúci je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť veriteľom prevzatie záväzkov a predávajúci dlžníkom prechod pohľadávok na kupujúceho. Podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

25. Zmluvou o predaji časti podniku predávajúci G. T. W.. T. Maďarsko previedol na kupujúceho Generali a.s Bratislava vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžili prevádzkovaniu samotnej organizačnej zložky podniku, a len v tomto rozsahu kupujúci prevzal záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom, za čo uhradil dohodnutú kúpnu cenu (§476 ods. 1 Obchodného zákonníka). Vo vzťahu k poisťnému kmeňu patriacemu prevádzkanému podniku sa prevod riadil ustanoveniami zákona č. 8/2008 Z.z.. Ručiteľský záväzok žalovaného podľa § 477 v spojení s § 306 Obchodného zákonníka sa teda vzťahuje len na podnikový substrát vyjmúc osobitným spôsobom upravený prechod práv a povinností týkajúci sa poisťného kmeňa, a teda aj poisťnej zmluvy zakladajúcej nárok žalobcu ako poškodeného na plnenie voči poisťiteľovi.

26. Pasívna vecná legitímácia žalovaného ako ručiteľa je v kontexte Obchodného zákonníka limitovaná povahou prevádzkaného majetku, ktorým je poisťný kmeň ako súbor uzavretých poisťných zmlúv a súbor záväzkov a pohľadávok, ktoré z týchto zmlúv vyplývajú. Samotný prevod poisťného kmeňa bol len súčasťou zmluvy o predaji podniku a v otázkach prevodu a prechodu pohľadávok a záväzkov s tým spojených sa spravoval výlučne ustanoveniami zák. č. 8/2008 Z.z.. Rozsah prevádzkaného majetku spojený s prevodom poisťného kmeňa a s tým spojený prechod práv a povinností je definovaný len zákonnou úpravou č. 8/2008 Z.z. a záver, že nie je namieste ani aplikácia ustanovenie o ručení Obchodného zákonníka vyplýva aj zo spôsobu kumulácie majetku s poisťným kmeňom súvisiacim, ktorým je tvorba technických rezerv. Práve technická rezerva slúži na poisťné plnenie z poisťných udalostí nahlásených, nevybavených, vzniknutých a nenahlásených (§ 23, 26 zák. č. 8/2008 Z.z.), ktorá technická rezerva sa v celom rozsahu prevádza na nového nadobúdateľa, teda prevodcovi neostáva majetkový substrát týkajúci sa prevedených poisťných zmlúv, na ktorý by bolo možné vzťahovať ručenie. Možnosť uplatnenia nároku z poisťného vzťahu zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel voči inému subjektu ako poisťovateľovi je vylúčená aj výslovnou úpravou v § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., ktorá priznáva právo na plnenie poškodenému len od poisťovateľa toho subjektu, ktorý za škodu zodpovedá. Do uvedeného zodpovednostného právneho vzťahu nevstupuje žiaden ďalší subjekt, keďže nároky poškodeného sú uspokojované výslovne vo väzbe na existenciu poisťného vzťahu, v ktorom sa subjekt poisťovateľa v danom prípade zmenil k 31.12.2014. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že zo zákonnej úpravy žalovanému nevyplývala vo vzťahu k žalobcovi osobitná

informačná povinnosť, no ostalo bez povšimnutia žalobcu, že na jeho žiadosť o poskytnutie plnenia z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia reagoval listom zo dňa 16.2.2015 (č.l. 16 spisu) už právny nástupca pôvodného poisťovateľa Generali poisťovňa, a.s., Bratislava, odštepny závod Genertel, v ktorom tiež žiadal o doloženie ďalších listín potrebných pre preukázanie nároku. Napriek uvedenej skutočnosti žalobca uplatnil nárok žalobou z 18. 5. 2015 voči nesprávnemu subjektu. Zohľadňujúc zistené skutkové okolnosti a vyššie citovanú právnu úpravu, žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný v konaní, pretože v čase podania žaloby už nebol nositeľom práv a povinností z poistného vzťahu, ktorý sa týkal subjektu zodpovedného za škodu vzniknutú žalobcovi pri dopravnej nehode dňa 20.08.2012. Z uvedených dôvodov bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne vo výroku o zamietnutí žaloby potvrdené.

27. Ako zákonný a vecne správny súd hodnotil aj výrok rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania vychádzajúci z aplikácie § 257 CSP. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Účelom § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva, ktoré má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Aplikácia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa súd prihliada k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávneného, teda tej strany sporu, ktorá by inak mala nárok na náhradu trov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie.

28. Výnimočnosť prípadu a dôvody hodné osobitného zreteľa aj odvolací súd nachádza v charaktere sporu a osobnej situácii samotného žalobcu. Nemožno namietat' voči tvrdeniam žalovaného, že procesnú zodpovednosť za vedenie konania má žalobca, ktorý bol tiež zastúpený právnym zástupcom. V okolnostiach prípadu, by sa však javilo v rozpore s princípmi spravodlivosti, aby maloletá osoba, ktorá utrpela nepochybne ťažkú ujmu na zdraví spôsobenú dopravnou nehodou, znášala ďalšie náklady spojené s nesprávnym uchopením sporovej veci jej právnym zástupcom. Pri uvedených úvahách súd zohľadnil aj fakt, že žalovaný vzniesol procesnú obranu až v priebehu sporu, čo nepochybne malo vplyv na rozsah právnych úkonov, a nemožno tiež prehliadnuť, že finančné aj odborné zázemie žalovaného ako právnickej osoby z oblasti finančníctva, znamená nepomerne výhodnejšie postavenie v pomere k žalobcovi. Zohľadňujúc uvedené okolnosti na strane sporových strán, i priebeh konania, odvolací súd považoval za zodpovedajúce zásade spravodlivosti rozhodnutie, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu vzniknutých trov, z ktorých dôvodov bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v tomto výroku ako vecne správne potvrdené.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žiadna zo sporových strán nebola v odvolacom konaní úspešná, preto žiadnej nevznikol nárok na náhradu s tým spojených trov.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).